

Amazonka (HopTrop)

(D) G Hmi Bmi Ami
1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
Ami G Ami D
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

(D) G Hmi Bmi Ami
2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
Ami G Ami D
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

(D) G
R: Nebe modrý zrcadlí se
E7 Ami
v řece, která všechno ví,
G
stejnou barvu jako měly
Ami D
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl
"Amazonka" říkávali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

(D) G
R: Teď jsi víla z paneláku,
E7 Ami
samá dečka, samej krám,
G
já si přál jen, abys byla
Ami D
pořád stejná, přísahám,
Ami G
pořád stejná, přísahám.

Až se k nám právo vrátí (Spirituál kvintet)

Ami

1. Chci sluncem být a ne planetou,

E7

Ami

až se k nám právo vrátí,

Ami

chci setřást bázeň staletou,

E7

Ami

až se k nám právo vrátí.

Ami

G

C

R: Já čekám dál, já čekám dál,

F

E

E7

Ami

E

já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,

Ami

G

C

já čekám dál, já čekám dál,

F

E

E7

Ami

já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,

až se k nám právo vrátí,

a na co mám chuť, to budu jíst,

až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,

až se k nám právo vrátí,

a jako člověk chci svůj život žít,

až se k nám právo vrátí.

R:

5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,

až se k nám právo vrátí,

své děti po svém vychovávat,

až se k nám právo vrátí.

6. Už se těším až se narovná,

až se k nám právo vrátí,

své věci rozhodnu si sám,

až se k nám právo vrátí.

R:

R:

Až uslyším hvízdání (Poutníci)

Emi **D**
1. Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí
C D Ami Hmi
tě s někým jeho smích jak žhavý klín,
Emi D
a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,
C D Ami Hmi
hned něhou změkneš jako parafín.

G D C G
R: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
G D
až uslyším hvízdání,
Ami G D
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
Ami G D
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
Ami G D Emi
ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

2. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
že kroužkovaní ptáci zpívají,
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.

R: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
až uslyším hvízdání,
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
ukryji své zklamání a narovnáám jim křídla, když se zraní

3. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní,
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

R1:

Až to se mnu sekne (J. Nohavica)

1. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
až vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu
na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
až to se mnu sekne, to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až neviš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
4. ...
5. ...
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnu sekne,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnu ... na na na ...

Blátivá cesta (Pacifik)

C **Emi**
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F **C**
cestou dál nechceš jít,
F **C** **Emi**
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi **G** **C**
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami **G** **Ami**
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C **G** **C**
na slunci kotě usíná,
F **G** **C** **Ami**
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7 **G**
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Carpe Diem (AG Flek)

1   **Ami**   **Dmi**
Nadešel asi poslední den
         G   **Emi**
podívej celá planeta blázní
                 Ami   **Dmi**   **G**
a já neuroním ani slzu pro ni jenom zamknu dům

2   A půjdu po kolejích až na konečnou
hle jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou natruc předpisům

Ami   **G**
R: Tak tady mě máš
Ami   **G**   **C**
Dnes můžeš říkat klidně co chceš
   Ami   **G**
Zbylo tak málo vět tak málo slov co nelžou

3   Tak už si nebudeme hrát na román
setři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví

4   Ať všechny hospody dnes doženou plán
ať svět z posledního pije a tančí
Já nebudu pít nechám naplno znít v hlavě všechno co
mám

R: Tak tady mě máš ...

5   Žádný slib z těch co jsem ti dal
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
Tak ať točí se svět mladší o deset let na desce Jeth
ro Tull

6   Ať platí aspoň dnes co dřív jsem ti lhal
carpe diem život je krátký
v tvých očích je klid a nemám chuť snít co by bylo d
ál

R: Tak tady mě máš ...

Co se bude dít (Greenhorns)

1. Ty a já, prázdněj dům přímo svádí ke hříchům,
co se dál bude dít, dám ti hned znát.

2. Až se víc sešeří, zamkni zámky u dveří,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.

R: Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.

3. Dírku klíčovou zandej touhle podkovou,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.

4. Okenní přivři rám, pomoz dolů roletám,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.

R:

5. Dřív, než spácháš hřích, zevnitř klíč nech ve dveřích,
co se dál bude dít, nechtěj už znát.

Čtyři způsoby (Kapitán Kid)

- Ami F7 Ami F7 Ami F7 Ami**
1. Vytáhnu z kufru Mausera a promažu ho fest,
F7 Ami F7 Ami F7 Ami
pak vyhledám tě za šera, tak vo pátý, či v šest.
A Dmi
Až budeš tančit s frajerem, s tím Vencou co má knír,
H7 E
či s továrníkem Majerem si vyjdeš na špacír.
A C#mi7 H7 E
Hrom tě vem, ty zlořečená dívko,
D A E A
už jsi dávno zralá pro kladívko,
Dmi F7 G7 C
abych tě jím přes ten tvůj drdol švih,
E Ami /:F7 Ami:/ (3x)
švih bych tě dřív, kdybich to bejval stih.
2. Nabrousím kudlu z nerezí, abych ti ránu dal,
tam, kde už dávno nevězí ten zatracenej sval.
Ta Sigma pumpa prokletá tak vysála můj cit,
že spadla na mě roleta, černá jak antracit.
Srdce tvý, ty zlořečena zmije,
za pět piv už kdekdo prodá mi je,
nemáš už nic jenom ten jistej flek,
abych měl tip, kam bych tě pích, či sek.
3. Upletu špagát z konopí na ten tvůj outlej krk,
okresní soud to pochopí, aniž by vokem mrk.
načeš se stane po právu, mě vysvoboděj z muk
mí tělo povozí na trámu, ale mě to bude fuk.
Hrdlo tvý, ty zlořečená dámo,
zdá se býti pro mně přichystáno,
až se budeš ze svejch činů třeba kát,
zavěsím ten špagát s tebou na akát.
4. Já do broušený karafy naleju vitriol,
pak do karafy narafičim puget gladiol.
Těch kytek bude, drahý dítě, plnej vobejvák_
a některá z nich připraví tě, milá vo kejhák.
Vo ten kejhák, zlořečená ženo,
kterej bejval tvý jediný věno,
už nebudu myslet na tvý poprsí
a že mě voběsej, mě mrzet nemusí.

Dál, dál, dál (Pacifik)

C   **Emi**   **F**   **G**
1. Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
C   **Emi**   **F G**
horečkou tě nohy povedou,
C   **Emi**   **F**   **G**
nepřemejšlej, chvílku nato ruksak rychle sbal,
F   **D7**   **G**
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

C   **F**   **C**
R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
D7   **G7**
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
C   **F**   **C**
dál, dál, dál tou řekou mámení,
G7   **C**
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,
už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát.

R:

Divokej horskej tymián (Žalman)

C **F** **C**
1. Dál za vozem spolu šlapem,
F **C**
někdo rád a někdo zmaten,
F **Em7**
kdo se vrací, není sám,
Dmi **F**
je to věc, když pro nás voní
C **F** **C**
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

C7 **F** **C** **F** **Em7**
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Dm **F** **C** **F** **C**
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:

Dlouho nejel žádněj vlak (HopTrop)

1. Už dlouho nejel žádněj vlak, já ležel v náspu jenom tak
D Emi D Emi
pod zpola vyvrácenou tabulí,
D Hmi Emi A
tam nápis dávno sloupal čas,
D Emi
kde jsem, to věděl jenom ďas,
D Hmi E7 A7
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.

2. Vtom nákej hlas a druhej s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: "Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"

R: Tak rád já ruku svoji vložil do dlaně, co ke mě vztáh',
D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 A
zase stojím pevně na nohách.

3. Tak jsem jim teda všechno řek',
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.

4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

R:

R:

Dům u vycházejícího slunce

- Ami C Dmi F
1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
Ami C E
ve štítu znak slunce má,
Ami C Dmi F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých
Ami E Ami C D F Ami E Ami E
a v němž jsem zkejs' i já.
2. Mý mámě Bůh dal věnem
jen práť a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, tak dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.
- 6.=1.

Fajn džob (HopTrop)

1. Moje briga má jméno "Ariel",
řekl kapitán, když mě zval,
[: prej abych s ním jako lodník jel
a džob, co mi nabíd', bral. :]

2. Von veliký prachy mi sliboval,
čertví, jestli ňáký má,
[: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá. :]

R: Celej den a celou noc
stožár se pode mnou kejvá,
chceš to znát - klidně pojd',
ať víš taky, jaký to bejvá,
žaludek stoupá vejš a vejš,
na lodi všechno skřípá,
do vočí tak jako mořská sůl
vostrej vítr mi štípá.

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
[: dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn, :] že:

R:

Hej, kočí (Pacifik)

Ami F Dmi
Hej kočí, jedem dál, láska má boty toulavý,
a častokrát se unaví ještě dřív, než najde cíl.
Emi Ami
F Dmi
Hej kočí, jedem dál, vždyť cestu znáš už nazpaměť,
Emi Ami
na ní se skrývá jenom šed', někdy pár hezkých chvil.

F G
R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním,
C Ami
no a já jsem tvůj stín.
F G
Ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší,
C Ami
to já dávno vím,
Dmi G C Ami
s tebou mám tisíc nadějí, že nezůstanu nikdy sám,
F Emi Ami
láska jsou koně splašený, když se řítí k nám.

Hej kočí, jedem dál, i když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník, koně své dál musíš vést.
Hej kočí, jedem dál, jak rád bys trhnul opratí,
však minulost nám navrátí jen splín z nedávných cest.

R:

Hej kočí, jedem dál, vždyť přece dál se točí svět,
zastavit nelze a vzít zpět těch pár dlouhých snů.
Hej kočí, jedem dál, než se nám koně unaví,
zas čekaj lásky toulavý a spěch příštích dnů.

R:

Emi Ami
+ když se řítí k nám.

Hejno vran (Hoboes)

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
je léta pel už dávno vyprodán,
podzim se hlásí chladem jasných rán,
v tom ránu prochází se sám a sám,
kdo městu dávno sbohem dal.

R: A tak se touláš trávou spálenou,
nevíš, jak rozloučit se s létem,
díváš se na krajinu vzdálenou,
kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R:

Hotel Hillary (Poutníci)

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,

F

G

Ami

máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,

F

G

Ami

jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,

Dmi

D

zahodili lampióny a našli hospodu,

F

ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

Dmi

D

Ami

a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbe
jvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,

a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

a žádostivost těla a pak radost z volovin, [: a ta nám
zbejvá. :]

Hraju dál (Samson)

1. Kytara se mnou učňovský prošla léta,
vojenský taky, dávno je po nich veta,
splnilo se mi přání, to když jsem propad' hraní
a mával kytarou jak mistr světa.
2. Možná i mohla za moji první lásku,
i když jsem hrál jen písničky opsaný z pásku,
pak psal jsem vlastní pro ni, my love že létem voní
a marně hledal pro rým správnou hlásku.
- R: Víím, že má pro nás velkej význam
do rána hrát, a rád to přiznám,
dumky večerní, když ráno rozmělní,
spát jdu na zem, tlačí záda, prsty bolí, hlava padá
dál budu zpívat, na co stačím,
nespěchám nikam, není za čím,
když kolem poledne mě slunce nadzvedne,
hraju dál a nohy sotva vláčím.
3. Anglicky řval jsem, se třemi akordy vyšel,
smál by se jistě Angličan, kdyby mě slyšel,
k češtině jsem se vrátil, pubertu čas když krátil,
dobrý to bylo, s léty jsem na leccos přišel.
4. Že je to fuška, když mají ladit dva hlasy,
a není nutný mít půl metru dlouhý vlasy,
že je to prostě krása, když přesně šlape basa
a zrovna teď že je to ono, no teda asi. G

R:

Hudsonský šífy (Wabi Daněk)

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dřívě dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hod', ...

5. Kdo má roztrhaný boty, ...

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, ...

R: Ahoj, páru tam hod', ... + jo-ho-ho.

Hvězda na vrbě (Olympic)

Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
G Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
Ami Emi Ami Dmi F Ami
že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

C F C F
R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,
Dmi B7 D7 G7 Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

Jarmila (Pavel Dobeš)

G **Hmi**
1. Jarmila vždycky mi radila,
D7 **G D7**
abych pracovní dobu dodržel,
G **Hmi**
dneska mně ale náramně
D7 **G**
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G **Hmi**
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 **G D7**
v předsíni stojí pánské střevíce.

2. Vytahuji z aktovky květiny ...

3. Kdepak, jejda, není to strejda ...

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý ...

Jarní kurýr (Hoboes)

Rumba!

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
(Am) ví, celej kraj to ví:
F G F E7 Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jdem zpátky do lesů (Žalman)

Ami7 **D** **G (C G)**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G (C G)**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G (C-G) **Emi**
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 **C7** **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G (C-G) **Emi**
z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 **C7** **G D7**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Jdou po mně jdou (J. Nohavica)

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...

3. Ve státě Iowa ...

4. Však půl roku nato ...

R:

5. Teď ve státě Utah ...

R:

Jenoféfa (Kapitán Kid)

- C** **Ami**
1. Cowboyové slyšte píseň mou,
Dmi **G7**
nechte chvíli těch pitomejch krav
C **Ami**
v Utahu jsem nechal lásku svou
Dmi **G7**
Jenoféfa zve se ona squaw.
C **Ami Dmi** **G7**
Vlasy má jak řeka zvlněný, oči jako květy šalvěže,
C **Ami Dmi** **G7**
pro ty oči má hned splněný, co přeje si i co nepřeje.

- C** **Ami** **Dmi** **G7** **C**
R: Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, prerie spí,
Ami **Dmi** **G7** **C**
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, má píseň zní.
E **Ami**
Kdyby měsíc nemusel ti svítiti tmou,
E **Ami** **G7**
jistě by Ti se mnou zpíval písničku mou,
C **Ami** **Dmi** **G7** **C**
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo - nashledanou.

2. Abyste to nezapomněli,
opakuji, že jsem ji měl rád,
než mi začal chodit do zelí,
jeden starej dobrej kamarád.
Dostal olověnou do těla,
Jenoféfě zrovna na prahu,
do dneška ho nevobřečela,
tak jsem raděj ujel z Utahu.
3. Jako kojot vyju na měsíc,
cowboyové slyšte píseň mou,
přestože je jiných na tisíc,
Jenoféfa byla jedinou.
Moh bych o tom zpívat ještě dál,
kdyby mě má láska slyšela,
někdo z Vás mi na krk laso dal,
vem to ďas, ráda mě neměla.

Ještě jedno kafe (Druhá tráva)

Emi **D**
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C **H7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi **D**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C **H7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C **H7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
C **H7** **Emi**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

Jmelí (Kapitán Kid)

F D7 G7 C7

F D7
Vlezeme li mezi jmelí
G7 C7
vrátíme se těžko celí
F D7
neboť jmelí věc to jasná
G7 C7 F C
rostlina je cizopasná

Ti co tohle nevěděli
přitom chtěli trhat jmelí
byť i byli chytří páni
padli v lese vycucání

A7 Dmi
R: Pro člověka je to klika
A7 Dmi
řemeslo mít botanika
G7
jemuž jeho úděl velí
C C+
rozeznati les od jmelí

Kdo má tohle povolání
nebojí se vycucání
ať si jmelí cizopasí
na něj bude krátký asi

(mezihra)

R: Pro člověka...

Kdo má tohle...

Jmeelí, jmeelí...

Jó třešně zrály (Waldemar Matuška)

C **G** **C**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
C E7 Ami F G7 C G
sladký třešně zrály a teplej vítr vál
C G C
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
C E7 Ami F G7 C G7
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

C Ami Dmi G7 C
R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
E7 Ami F Dmi G7 C
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?)

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály...

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
svoji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály..."

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Kláda (HopTrop)

Ami

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
C G Ami
nikdy svého floka nepropil,
Ami
vod lopaty měl vohnutý záda,
C G Ami
paty od baráku jsem neodlepil,
G Ami
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
C G Ami
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekýru jsme svoji každě doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi E E7 Ami

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F C Dmi E

S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R:

Klobouk ve křoví

C Fmi C C Fmi C
1. Vítr vane pouští, po písku žene klobouk
Fmi G C Ami Fmi G C
Zahnal ho do houští, starý a černý klobouk

C Fmi C C Fmi C
2. Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila
Fmi G C Ami Fmi G C
Byla černá či plavá, komu asi patřila

Emi F Emi A7
3. Kdo to v poušti zmizel, odkud šel a kam
G D7 G G7
Jaký to měl svízel, že byl v poušti sám

C Fmi C C Fmi C
4. Jen zaváté stopy, starý klobouk ve křoví
Fmi G C Ami Fmi G C
Nikdo nic nepochopí, nikdo se nic nedoví

Kometa (J. Nohavica)

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, ...
6. Jak socha Davida ...

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Laciný víno (Samson)

1. Po noci krátké a po milování zbylo mi málo,
jen hlava v dlaních, co bolí, to je to laciný víno.

2. Po noci plné z cigaret kouře byls jako tajfun
a já jako bouře, to bolí, to je to laciný víno.

R1: Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
útržky z večera vytanou.

Tak jako stébla se tonoucí chytá,
hledám tvou adresu napsanou.

3. Napsals ji sirkou vypálenou na krabičku cigaret
zpola plnou k ránu, pilo se laciný víno.

R2: Večery fajnový u láhve litrový
se milují namátkou, holky, co málo ví.
Když hlava potom bolí ráno a spát se chce je nedospáno
Večery fajnový tak končívaj, to je to laciný víno.

4. Po noci krátké a po milování zbylo jí málo,
jen hlava v dlaních, co bolí, to je to laciný víno.

R1:

5. Adresu někdo vynesl s košem, tak vidíš holka
rázem je po všem, to bolí, to je to laciný víno.

R2:

Léto (Samson)

- C** **Dmi7**
1. Léto začalo svou druhou půli,
C **Dmi7**
stíny delší jsou a špičatý,
F **G7** **Emi7** **A7**
u vody jsme s klidem boty zuli,
Dmi7 **G7**
a padli jako stromy podřátý,
C **Dmi7**
léto zdárně chystá vlastní konec,
C **Dmi7**
většina má po dovolený,
C **G7** **Emi** **A7**
študáci už dělaj' zase, aby měli v zimním čase
Dmi7 **G7** **C** **C7**
čím zaplatit pivo studený.
Dmi7 **G7**
- R: Na září připravují autobusy,
Emi7 **A7**
maj' náskok před počasím, co psí kusy
Dmi7 **G7**
zatím moc nevyvádí, pročpak asi
C **C7**
šetří si síly už na horší časy,
Dmi7 **G7**
v obchodech už se chystaj' na vánoce,
Emi7 **A7**
jak prodaj' ležáky a v novém roce
Dmi7 **G7**
rukou si potřešem a jaro je tu,
F **G7** **C**
potom zase hurá k létu.
2. Léto začalo svou druhou půli,
nedočkavých holek není moc,
většinou je jiní uhranuli,
zkraje léta teplejší je noc,
léto zdárně chystá vlastní konec,
hlupák, kdo si holek nevšímal,
je tu ale podzim celý, brigády a hlavně chmely,
ať si pospíší, kdo zameškal.

R:

Little Big Horn (Greenhorns)

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

Lodníkův lament (HopTrop)

1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Mám jizvu na rtu (J. Nohavica)

C

1. Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci

G

a svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí

Ami

F

a nechutná mi když se vaří předvařená rýže,

C

G

v náprsní kapse nosím Ventinol na potíže.

Ami

Jakto tak vidím asi těžko projdu uchem jehly,

F

C

a lesem, běhám tak, aby mě vlci nedoběhli.

Dmi

F

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

C

G

C

G

F

G

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

2. ...

Mám všeho dost (J. Nohavica)

Ami

1. Mám všeho dost, už se unavím snadno,

Dmi

ani ty písňe mi nejdou jak dřív,

chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno,

E7

Ami

někam, kde nikdo mě nezaměří.

2. Kamarád nalil mi štamprli velkou,

povídal: tohleto spraví ti chuť,

zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou,

pak s Věrkou usni a s vodkou se vzbudí.

3. Ale všechno je marný, ráno je chladno,

z Věrky i z vodky jen kocovina,

chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno

a přestat vysílat volací znak.

Ami

4. Lezou mi z krku všichni a všechno,

A7

Dmi

hlasivky dej nad kytaru dřív,

Ami

chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout,

E7

Ami

někam, kde nikdo mě nezaměří ...

Marnivá sestřenice (J. Suchý)

- C** **G7**
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
C
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
C7 F Fmi
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C A7 D7 G7 C
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Mávátka (J. Nohavica)

Ami

1. Už dvacet devět roků chodím po světě

Dmi G C E

a ten svět furt a furt se stejně točí,

Ami

já budu klidně smát se, budu veselý,

G E Ami E

jenom mi vydloubněte oči.

Neviděl bych vypasené páprdy,

tisíce let a stále titíž,

když něco prohnílého v státě zasmrdí,

říkají: ty snad něco cítíš?

Dmi G C E

Říkají mi dobráci v Rudém právu:

Dmi G C E

není tak zle, jen, chlapče, zvedni hlavu!

Ami

Dmi

Ami

E

Ami E

R: Dejte mi do rukou mávátka a řekněte, jak volat "Sláva!"

Ami

Dmi

Ami

E

Ami

já už si najdu ten správný směr a budu mávat, mávat, mávat.

2. Můj soused odvedle ...

R:

3. Okresní inspektor Vlček ...

E

Ami

E

Ami E Dmi Ami

R: + mávat, mávat, mávat, mávat!

Mississippi blues (Pacifik)

1. **Ami** **Dmi**
Říkali mu Charlie a jako malej kluk
Ami **G** **Ami** **E7**
kalhoty si o plot potrhal,
Ami **Dmi**
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami **G** **Ami**
na plácku rád košíkovou hrál,
C **F**
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi **E7**
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
Ami **Dmi**
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami **G** **Ami**
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C **Ami** **F** **G** **C**
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
C **Ami** **F** **G** **C** **Ami**
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ...

R:

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta ...

R:

C **Ami**
R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

Modrá knížka (Karel Plíhal)

- F** **Fmaj7** **Gmi7 A7**
1. Celej svět je náhle beznadějně šedý,
Gmi **D+** **B** **A7**
bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
F **Cmi6** **D7** **Gmi**
všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
B **Asdim** **Gmi** **A7**
a jenom mně dali knížku modrou.
2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
už se vidí nejmíň kapitánem.
3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
jak se seznamují s vojenskými řády,
mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
zkouší chodit pořadovým krokem.
4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
hodil po mně láhví se zvoláním "zmetku!"
5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
prej mě nevezmou, že mají velkej nával.
6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
máma bude brečet, táta zase rozdupe mi hračky,
už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.
- D7** **G**
7.=1. + modrou, modrou ...

Motýlí hra (Folk Team / Jakub Noha)

1. Motýlí hra, při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
motýlí hra, při níž se tančí valčík,
hudba hraje a tanec začíná.
2. Pálili smrtku a vesele se smáli,
chválili život a bylo jim do tance,
hřáli si lože a s životem si hráli,
brázdili moře, aby měli šťastný klid.
3. My jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
my jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
hudba hraje a tanec začíná.
4. Chtěli se vznést, tak říkali si "láska",
nechtěli se splést, tak říkali si "nenávist",
a bez víry se hbitě proplétali,
jenže nad tím vším - stříbrný obláček.
5. My jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
jenže co bude dál, to nikdo z nás už neví,
budem se chtít a budeme si odpouštět
budem se chtít.. budem se chtít a budeme se opouštět

Nádraží (Ozvěna)

C **C-F** **C**
R: Jen prázdný nádraží na tebe dechává samotou
Dmi
a žádnéj vlak, ani nákladní tu nestaví,
F **C**
na duši stín jak zvalenej kus trávy,
Dmi-F **C**
na duši stín, jen stín.

C **C-F** **C**
1. Už je to roku pár, co jel jsi po ní naposled,
Dmi
nebyl jsi sám, kdo přijel se s ní rozloučit,
F **C**
nebyl jsi sám, komu úsměv z tváře zmizel,
Dmi **F** **C**
nebyl jsi sám, komu vzali, co měl rád.

R: Jen prázdný nádraží...

2. A čas šel dál, ale tady už se zastavil,
koleje zarůstaj, jenom tráva na pražcích,
ty se sem vracíš, jak toulavej syn k mámě,
ty se sem vracíš, když nevíš kudy kam

R: Jen prázdný nádraží...

Navěky tu přeci nejsi (Paleček / Janík)

G **Ami**
R1: Navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi,
D **D7** **G**
navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.

G **Ami7**
1. Každý ráno po burčáku tradiční mám snídani,
D **D7** **G**
snídám tři okurky v láku, třesou se mi na dlani,
Emi **Ami7**
tak si říkám: proč to piješ, když ti to tak nesevďčí,
D **D7** **G**
jenže večer kamarádi, ti mě zase přesvědčí.

R1:

2. Vždycky, když jsem na Moravě, sud' mě, kdo jsi bez viny,
přísámbůh, že chci žít zdravě - odnesou to ledviny,
když vypiju čtyři decky, všechno kolem zrůžoví,
objímal bych lidi všecky, pak mě můza osloví.

R2: Říká: ale klidně dej si, navěky tu přeci nejsi,
navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.

3. Až spočinou moje kosti na hřbitůvečku malém,
neztratěj' se souvislosti, zpívejte si s Plíhalem,
nejkrásnější bude G6, život, fretka, běží dál,
dvojhlas s andělem na kůru Nohavica zazpíval.

R1:

4. Trocha té melancholie čas od času neškodí,
pravověrní optimisté, ti už se dnes nerodí,
až se znovu narodíme, třeba za tisíce let,
jenom, prosím, vyberme si někde jinde jiný svět.

R1:

Něco o lásce (Pavel Dobeš)

1. Za ledovou horou a černými lesy
je stříbrná řeka a za ní kdesi
stojí domek bez adresy a bez dechu,
bydlí v něm - nechci říkat 'víla',
ale co na tom, i kdyby byla,
před lidmi se trošku skryla
a víme o ní hlavně z doslechu.

R: Že lidi rozumné blbnout nutí
a není na ni nejmenší spolehnutí,
co ji zrovna napadne, co udělá:
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

*: Genetičtí inženýři lámou její kód,
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
strkají hlavy pod vodovod
a pak i oni nakonec podléhají.

R: A holubicím dál rostou křídla ...

...

No to se ví (Kapitán Kid)

1. To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
od pondělka na koni letos jako předloni,
je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
jipijou, jipijou, ňáký cizí krávy hnát.
- R: No to se ví, zase se sejdem,
za sedm let či příští tejdén,
budeme hrát, budeme zpívat,
přijďte se dívat, bude nám hej.
2. Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.

R:
sólo
R:
R:
R:

Odjíždím (Hoboes)

1. Zas žlutne zem a stromy svlíkaj' listí,
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

R: Odjíždím a za sebou mám babí léto,
odjíždím a barvy sbírám do vočí,
odjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
odjíždím, a nikdo se nevotočí,
odjíždím a nemám ani zdání,
co je tam, kam supí ten můj vlak,
odjíždím a mám jediný přání,
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zase rváč.

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R: Odjíždím ...

vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
G G# A G G# A G G# A
odjíždím, odjíždím, odjíždím, ...

Osamělý město (Hoboes)

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

Outsider waltz (Wabi Daněk)

C **Emi**
1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
Dmi **F** **G**
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,
Dmi **G** **C** **Ami**
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
Dmi **G** **C** **G**
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velký šéf.

C **Ami**
R: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
C **A**
to dávno znám, já prožil to sám,
Dmi **G** **Dmi** **G**
kráčíš dál a cesta se kroutí,
Dmi **C** **G7** **C**
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dní, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R:

Písek (Nezmaři)

Původně složil Lubomír Hrdlička (M+L, Fontanela)

- Ami D G E7
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C C/H Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechn dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň o ženách (J. Nohavica)

F C F C F C F C
R: Svobodná, provdaná, ovdovělá, rozvedená,
F C F C F C F C
černovlasá, hnědovlasá, prostovlasá, prostě žena,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A
Pokorná, Novotná, Michnová, Nováková
Gmi C F C F C F C
ráda má, ráda má, ráda má, ráda má tahleta mužova slova

F C F C F C F C
1. Miluju tě, miluju tě, miluju tě, rád tě mám
F C F C F C F C
a necháš-li mě, necháš-li mě, tak si něco udělám,
Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi A
já nebudu žít, nebudu žít, fakt, nebudu žít
Gmi C F C F C F C
vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si kyanid

R:

2. Nakoupím ti, navařím ti, vysaju ti, vyperu ti,
sám od sebe, jak mi srdce velí, jak mě láska nutí,
čti si 100+1 nebo na televizi se dívej,
ty moje malá, utahaná, unavená, uvláčená, lehni si a odpočívej.

R:

3. Dva tisíce, tři tisíce, dva tisíce, tři tisíce,
na zálohu bylo málo, na výplatu bude více,
tož kup si něco na sebe, Marto, kup si něco na sebe,
já vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám jen na tebe.

Pískající cikán (Spirituál kvintet)

- G   Ami   G   D7 G   Ami   Hmi D7**
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G   Ami   Hmi C   G   C   G C D
tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská
."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
ká."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská .
..

Podběl (HopTrop)

D **Emi**
1. Podběl mi z pangejtů mává

D
šedivým ránem přikrytej,

Emi
mrholí, a z mlhy závoj

D
je na mě schválně ušitej.

2. Mizerně skrz něj se kouká,
už celou noc mám za sebou,
abych neusnul, tak si broukám,
a dýzl klepe pode mnou.

G
R: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže

D
a všem hospodskejm u silnice poví,

C **D**
že by sis chtěl u nich kafe dát,

G
tak si dodej ještě trochu kuráže,

D
jseš chlap, kterej čas neúnavně honí

C **D**
[: a svou káru musí taky hnát. :]

3. Den už se pomalu blíží
a tma je špatnej společník,
nejhorší ve chvíly zrádný,
na jaký dávno jsem si zvyk'.

4. Až zvednu od čáry bílý
konečně oči znavený,
pohladím tu, co na mě čeká,
a budu patřit jenom jí.

R:

Pochod marodů (J. Nohavica)

1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
dvě vodky a Fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.

2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ref: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza - jó, to je naše!
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
paradentóza, no to je paráda!
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

Ref: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Poutník a dívka (Spirituál kvintet)

- E**
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
A **E**
kráčel krajem poutník, šel sám,
G# C#mi
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
F# **F#7** **H H7**
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:
3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
F# **H** **E A E**
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Pověste ho vejš (Michal Tučný)

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej v
zduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mých snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:

4. = 1.

5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

6. = 1.

7. = 1.

Pravda a lež (J. Nohavica)

Ami **Dmi**
Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála
E **Ami**
pro blahoslavený navlíkla honosný šat
A **A7** **Dmi**
V zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála
E **Ami**
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat
G **C**
A Pravda znavená usnula jen co si sedla
A **A7** **Dmi**
ze sna se culila naivka důvěřivá
Dmi **Ami**
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
E **E7** **Ami**
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv

S Pravdou i můžete leda tak políbit záda
Ženská je ženská tak jakýpak cavyky s ní
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda
až budou obě dvě do naha vysvlečený
Na její blůzku si její brož fešácky přišla
pod paží stříkla si její dezodorant
Peníze, hodinky, všechno jí štípla
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven

...

Proklatej vůz (Greenhorns)

1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

2.= 1.

R:

3.= 1.

R:

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: Indiáni!!! (pokřik)

Proměny (Čechomor)

Ami G C
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
E Ami
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu |:Ami F C F C G :|

Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekéřečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Rána v trávě (Žalman)

Ami   **G**   **Ami**   **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami   **G**   **Ami**   **Emi**   **Ami**
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Ami   **G**   **Ami**   **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami   **G**   **Ami**   **Emi**   **Ami**
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C   **G**   **F**   **C**
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami   **G**   **C**
a vínečko ze zlata,
C   **G**   **F**   **C**
v Čechách slávu muzikantů
Ami   **Emi**   **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R:

+ [: před sebou sta sáhů :]

Ráno bylo stejný (Nezmaři)

G **Hmi** **D**
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi **D**
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
C **G** **E7** **Ami** **D7** **G**
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D **C** **G C G**
R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G**
na tvářích počasí proměnlivý,
D **C** **G**
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E7 **Ami7 D7 G**
každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje
na silnici.

R:

Rosa na kolejích (Wabi Daněk)

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Růže z Texasu (Waldemar Matuška)

C **C7** **F** **C**
1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
Ami **D** **G**
v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít.
C **C7** **F** **C**
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
C **Ami**
znám plno hezkejch ženskejch k světu,
Dmi **G7** **C**
ale tahle hraje prim.

C **F** **C**
R: Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou,
C **Ami** **D7** **G**
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C **C7** **F** **C**
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
C **Ami** **Dmi** **G7** **C**
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v pořád v duchu hledím tu růži voňavou.

R:

Ryl jen celej den ryl (Spirituál kvintet)

Ami

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7 Ami E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

Ami

pak s partou, která makat dovede,

E

jsem došel tam, co tunel povede.

Ami

R: A ryl jen, celej den ryl,

G Ami

já ryl jen, celej den ryl,

C

E7

abych dřív, než do svý boudy puđu spát,

Ami Ami/G Ami/F E7

čaj v kantýně moh' si dát,

Ami

já ryl jen, celej den ryl, celej den,

E7 Ami E7 Ami

jak krtek celej den jen ryl.

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.

3. A když z tý vejšky zas na zem si kec,
předák McCane ho popad' za límec:
Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!

4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.

Říkal mi brácho (HopTrop)

1. Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
špinavej plech nám záda hřál,
kolejí spojky počítaly kola vlaku,
jelo se dál, vagón to vodkejval.

2. V kapse jenom tupej zavírák a lžíci,
nic, vo co člověk by se bál,
nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
co znamenaj' pro dráhu kapitál.

R: Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
a naše jména byly zkrátka vedlejší,
oba jsme měli víc, než moh' by si kdo přát:
společný nebe, dny a cesty včerejší.

3. Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej chlap se prostě neztratí.

R:

4.=3. + že dobrej chlap se prostě neztratí ...

Samota (Hoboes)

C **C7** **F** **C**
1. Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
G7 **F**
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
G7 **C**
co je ti platný, že jsi kapitán.

2. Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

C7 **F** **G7** **C** **Ami**
R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
F **G7** **C**
jak máš žít, abys byl milován,
C7 **F** **G7** **C** **Ami**
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
F **G7** **C**
za tebe sní kapitán Korkorán.

3. Na tváři mech mám z dalekejšch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal
,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořadnej flám.

R:

Sedím na pátém patníku (Michal Tučný)

C C7maj C C7maj
Sedím na pátém patníku a nade mnou bez blatníku
Dmi A+ Dmi7 Dmi6
jede velkej vůz
Dmi A+ Dmi7 Dmi6
Noc má dnes oči svítící, nad opuštěnou silnicí
C C7maj Ami Ami+
mý blues.
C C7maj
Proč toulám se jen sem a tam
C C7maj
a proč si pokoj nedám
C C7maj Dmi A+ Dmi7 Dmi6
snad z toulavýho telete já boty mám
Dmi A+
Proč od tebe dál utíkám,
Dmi7 Dmi6
ve víně pravdu hledám
Dmi G7 C C7maj Ami Ami+
a když jsem tady, proč chci zase tam?
Jako ptáci letí týdny
a já tady pořád s banjem v rukou bloumám
Dost mnohejch věcí
teď už vím a nad jinejma pořád ještě koumám
Proč my blue jeansy kapsy maj',
když prachy žádný nemám
jen hvězdnej prach, co noc mi cestou pohází
Proč od tebe dál utíkám, po patnících sedám
a jen smůla mě cestou provází
Sedím na pátém patníku, je k ránu, obloha se rozednívá
Velkej vůz nocí odjíždí
a já jsem tady zbyl zas jen tak plonk
Proč toulám se já sem a tam,
snad z toulavýho telete já boty mám?
Proč od tebe dál utíkám, ve víně pravdu hledám,
pak ráno zpívám svůj toulavej song?
Proč od tebe dál utíkám, ve víně pravdu hledám,
pak ráno zpívám svůj toulavej song?

Sedm dostavníků (W. Matuška)

Ami **G**
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Ami **G**
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
Ami F G Ami
sveze tě dál za pár dobrých slov a díky
F G Ami G Ami G Ami
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Ami G Ami
R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
G Ami
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
G Ami
heja heja hou, sám když někdy stojím,
F G Ami
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R:

Sedmnáct dnů (Hoboes)

Ami **Dmi** **Ami**
Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas

E7
tvůj krk je připravenej na provaz,

Ami Dmi Ami
kterej se houpá blíž a blíž.

Dmi **Ami**
Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,

E7
nejradši lehnul bysis do stínu

Ami Dmi Ami
jenom kdyby tu nákej byl.

A7 **Dmi**
R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,

G7 **C**
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.

E7 **F**
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,

E7 **Ami Dmi Ami**
máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

Jezdci jsou blíž,
pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední,
než zazní obávané hlas.

Hands up old boy,
bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, ze máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.

R:

R1: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,

ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.
Tak naposled pohled na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Slzy tvý mámy (Olympic)

Am G Em Am

Ami Dmi

1. Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,
G C
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,
Ami A7 Dmi
z cigaret je modrej dým, hraje magneták,
Dmi Ami G Ami G Ami G
holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.
2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes uz možná nevíš sám, proč tě tenkrát páлил svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [: trochu třás' :]

Ref: A G
Když tě - našel noční hlídač,
F C
byl by to jen příběh bláznivýho kluka,
F C
nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách,
F C G Ami E7
nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč.

*: Ami G Emi Ami
Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
F G C E
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
Ami Dmi
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
Ami G Emi
jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený
Ami
ty oči pláčou dál.

3. Když jsi vyšel ven ze žalárních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
pocitivejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo ušklíb' jen, že jsi [: křivě šláp'. :]

Ref:...

Sotva se narodíš (HopTrop)

1. G D7 G D7
[: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
C G D G
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
D Emi Ami D
ocelovou, bez parády,
C G D7 G
[: co kmáni dostávají' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
5. A E7 A E7
[: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
D A E A
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
E F#mi Hmi E7
do pole hnal proti sobě,
D A E7 A (F#mi)
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

Starý pán

C **Ami**
*: Starej pán sedí a poslouchá jazz
C **Fmi**
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
C **Ami**
jako by zase u baru stál
Dmi **G7**
a na pódiu Django hrál.

R: Starej pán sedí a poslouchá jazz
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

E7 **Ami**
1. Jó, ráno si vzal čistý ponožky
E7 **Ami**
a zajel si do Paříže bez doložky,
E7 **Ami**
jezdilo se z Wilsonova nádraží
Dmi **G7**
a neměli jsme v kufru žádný závaží.

R:

2. Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fugnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.

R:

3. Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

R: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Starý příběh (Spirituál kvintet)

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

*: Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

R: Kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónů faraónů musí žít.

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

R:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

R:

Svatava (J. Nohavica)

C
1. Poslyšte baladu, je o jednom případě,
F C
bude to smutné velice,
je o dívce Svatavě, žijící v městě Ostravě,
F C
Gottwaldova ulice.

F Dmi C Ami
R1: Otec Svatavy pracuje u dopravy
F Dmi C Ami
a matka Svatavy vedoucí je Potravin
F Dmi C Ami
a jejich dcera Svatava jak lilie,
Dmi G7 C
zamilovaná do poezie.

2. ...

Šanson (Kapitán Kid)

1. Kde jsou ty starý časy, kdy korzet natrhla si
i žena hrdé rasy, sotva jsem na ni kejv',
i urozené dámy na srdci měly šrámy,
šeptaly mi "Mon Ami" a otvíraly sejf.
Poničil jsem stovky milovníků,
Gabla, Fairbankse i bratry v triku,
dokonce bratry bez trika, tři tragédie a komika,
má minulost je kronika milenců nebohejch,
la la la ...
2. Trpěl jsem na subrety, cpaly mi cigarety,
zvaly me na výlety, kam chodil Renoir,
dokonce sufražetky mívaly se mnou pletky,
daly mi na žiletky a flašku Chat noir.
Kdybych býval pro milenkou každou
nesnažil se umřít sebevraždou,
žil bych si jako v bavlnce a korunku ke korunce
bych střídal doma do hrnce na vlastní memoir,
la la la ...
3. Teď bydlím na pavlači a vzpomínky mi stačí,
ač připadá mi k pláči, že čas je násobí,
bolí mě dvanácterník, mý zprávy pro večerník,
ťukaný na mezerník jsou hlasem záhrobí.
Sedávám na obrácený kiseně, špačkem tužky sepisuju písně
Hořké jak odvar z oměje, všechno co znáte to mně je
a čekám, kdo mi umeje špinavý nádobí, la la la ...

Škrábej ty prkna (HopTrop)

Ami

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
C
třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
G Ami
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
Ami
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
C
pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
G Ami
bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Ami

F

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Ami

F

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Ami

F

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Ami

G

Ami

G

Ami

G

Ami

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každěj den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:

Tak já jdu dál (Greenhorns)

Ami
Já odcházím, já už se loučím
C **Ami**
mraků se ptej, snad cestu znaj'
C **Ami**
já odcházím, s tvou láskou končím
Dmi E7 **Ami**
toulavej směr mý boty maj'

Ami
R: Tak já jdu dál, už zvolna splývá
C **Ami**
s modrou nocí můj dlouhej stín
C **Ami**
tak já jdu dál, tak už to bývá
Dmi E7 **Ami**
neptej se kam - sám to nevím

Já odcházím, z kytary svojí
prach opráším poklidnejch dní
moc kytek znám, co lásku hojí
i písňě znám, co dlouho zní

R: Tak já jdu dál...

Já odcházím a kompas který
u sebe mám je zbytečný
já odcházím, ten kompas starý
stejně nezná směr zpáteční

R: Tak já jdu...

Tak už mi má holka mává (Hoboes)

1. Posledních pár minut zbejvá jen,
máš teplou dlaň, už se stmívá,
těžký je říct, že se končí den,
vlak poslední vagón mívá.

R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
život jde dál, to se stává, já to vím,
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sních
a světla měst v dálce svítí.

R:

Tisíc mil (Waldemar Matuška)

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

R1. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílejší dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej snům.

R2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

3. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R1:

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

4. Kousek dál, a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2:

To ta Helpa

Ami   **C**
To ta Helpa to ta Helpa
Ami   **E**   **Ami Emi Ami**
to je pekné mesto

a v tej Helpě a v tej Helpě
švárnych chlapcov je sto

Dmi   **Ami**
Koho je sto koho je sto
G   **E**
nie po mojej vôli
Ami   **C**
len za jedným len za jedným
Ami   **E**   **Ami Emi Ami**
srdiečko ma bolí

Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila
za Ďuríčkom za Mišíčkom Dunaj preskočila

Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole
len za jedným len za jedným počesenie moje.

Toulavej (Vojta Kidák Tomáško)

Ami **G** **Ami** **E**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj
Ami **G** **F** **Ami**
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej

2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej
Tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej

F **G** **C**
Ref: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát

3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej
Malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej

4. Každý měsíc jiná štace, čekáš kam tě ulože
Je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej

Ref:

5. Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem
Známí kluci ruku stisknou, řeknou vítej, toulavej

6. Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabořej
Celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej

Ref:

7. = 1.

Tři kříže (HopTrop)

Dmi   **C**   **Ami**
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
                         Dmi   **C**   **Dmi**
který v drápech má ďábel sám,
                         C   **Ami**
bílou přídí šalupa "My Grave"
                         Dmi   **C**   **Dmi**
míří k útesům, který znám.

F   **C**   **Ami**
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
                         Dmi   **C**   **Dmi**
někdo do písku poskládal,
                         F   **C**   **Ami**
slzy v očích měl a v ruce znavený,
                         Dmi   **C**   **Dmi**
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Dmi

Rec: Snad se chtěl modlit:

C
"Vím, trestat je lidský,
                         Ami   **Dmi**
ale odpouštět božský,
Dmi   **C**   **Dmi**
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R:

U nás na severu (J. Nohavica)

Emi Ami H7 Emi

1. V Bělském lese toulají se mamuti

G D Ami Ami/C H7

když je ne o solíš, tak jsou bez chu - ti

G D Ami Ami/C H7

nevěřil bys, kolik to dá ro - bo - ty

Emi Ami H7 Emi

zavařovat na kyselou choboty

Ami

R: Ďura světa v každém směru

Emi

co si myslíš, na to seru

H7

nemluv, bo mě mory beru

Emi

E7

tak se žije tady na severu

Ami

Větry fučí ze všech směrů

Emi

když není máslo, jíme Heru

H7

furt dva metry od maléru

Emi

H7

Emi

tak se žije tu u nás

Ami Emi H7 Emi H7 Emi

na na na na.....

2. Všude kolem ve světě ...

R:

3. V centru vedle sochy ...

R:

4. Z Karolíny je vidět ...

R:

Válka růží (Spirituál kvintet)

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down-ey, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down,
jen ticho stojí kol kolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lanc
astrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Variace na renesanční téma

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F G Ami
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

Ami F G Ami
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
F G Ami
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
F G Ami
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
F G Ami
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G Ami C G/H Ami C/G D F Ami
mrtví milovat nemohou ...

Ved' mě dál, cesto má (Pavel Bobek)

G **Emi**
1. Někde v dálce cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G **D** **Emi** **C**
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G **D** **C** **G**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Emi **D** **G**
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C **G** **D**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi **F**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **D7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

G **D** **G**
R: 2x + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Velrybářská výprava (Pacifik)

1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvaný Knecht:

Ami Dmi G7 C
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"

F G7 C
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

Ami Dmi G7 C
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

C F G7 C
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Ami Dmi G7 C
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Za ruku mě vem (Žalman)

Ami

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,
G **Ami**
když se navracíš k ránu po špičkách,
Ami
za pár babek jen já prohrál jeden flám,
G **Ami** **F E**
jeden blbej den v noci do dna splách'.

Ami

- R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,
G **Ami**
páni se maj', mají na zemi ráj,
Ami
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
G **Ami** **F E**
můžem se smát a na blázny si hrát.

2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, láska provdaná.

R:

3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hříva stádu zamává.

R:

Zabili, zabili

1 2 | 1 2 | 1 2 | 1 2 | 1 2

C F Dmi F C

1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

C F Dmi F C

mezihra C F C.G C

C F

Ref: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
není, není tu.

C G

(G.C)

mezihra C F C.G C

C F Dmi F C

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

C F Dmi F C

mezihra C F C.G C

Ref:
mezihra

C F Dmi F C

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

C F Dmi F C

mezihra C F C.G C

Ref:
mezihra

C F Dmi F C

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

C F Dmi F C

Zachraňte koně (Kamelot)

Emi Ami Ami7 D G H7

Emi Ami Ami7
Peklo byl ráj když hořela stáj, příteli

C D G H7

věř mi koně pláčou, povídám

Emi Ami
To byla půlnoc v tom křik o pomoc už letěly

C H7 Emi

hejna kohoutů až Bůh ví kam

G Hmi C
Zachraňte koně křičel jsem tisíckrát

G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát

Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívý bílé

Ami C H7
pročesal plamen, spálil na troud

Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchá
já viděl, jak to hříbě umírá
Klisna u něj a smuteční děj se odbývá
jak tiše pláče, oči přivírá

Zelený pláně (Spirituál kvintet)

- Ami**   **Dmi** **Ami**   **E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami   **Dmi**   **C**   **G**
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F   **G**   **C**   **A7**
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi   **G**   **C**   **E**
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami   **Dmi**   **Ami** **E** **Ami**
rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

F   **G**   **C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F   **G**   **C**
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami   **Dmi**
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami   **Dmi** **H7**   **E**
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Země tří sluncí (Hoboes)

1. Až jednou hejna mejch podivnejch ptáků
vrátí se v podzimní větrnej den,
zahlédnu za hradbou dešťovejch mraků,
jak na mě kejvá můj bláznivej sen.

2. Až jednou poznám, že sen se mi vrací
a bude jasný, že zůstal jsem sám,
já přijdu za vámi, bláznivý ptáci,
já přijdu za vámi, jedno je kam.

R. Nad obzorem trojice sluncí září,
volají hejna dál nad vodou
Do smrti snad se mi nepodaří
dojít tam, kam cesty nevedou.
Slepeckou hůl v ruce mám nataženou,
majáků slunečních hledám zář
svítí tmou pro duši unavenou,
svítí tmou pro každou smutnou tvář.
Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků
jako strom opadal kalendář.

3. Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
na cestu s nima, že musím se dát,
zavřu a půjdu bez dlouhého ptaní,
vodejdu s nima a odejdu rád.

R. Nad obzorem... dojít tam, kam cesty nevedou.

Zítř ráno v pět (J. Nohavica)

1. **Ami** **C**
Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
Dmi **G** **C** **C/H** **A**
ještě si naposled dám vodku na zdraví.
Dmi **G** **C** **C/H** **Ami**
Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Dmi **E7** **Ami** **Ami7** **Dmi G C Ami**
a pak vzpomenu si má lásko na tebe.
Dmi **E7** **Ami**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...